

Sygn. akt **OS 7/2019**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Artur Warych

Sędziowie r.pr. Tomasz Marzec - sprawozdawca

r.pr. Zofia Filipek-Kraczek

Protokolant aplikant radcowski – Barbara Olech

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy ze skargi (...) na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania z dnia (...) r., wniesionego w dniu (...) r. od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r., sygn. akt RD-(...) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 2115 ze zm.) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r., sygn. akt RD-(...) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący:
Artur Warych

Członkowie:
Tomasz Marzec

Zofia Filipek-Kraczek

Uzasadnienie

W dniu (...) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pana (...) od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia. Skarżący (...) zaskarża przywołane powyżej postanowienie w całości, w szczególności zarzucając, że Rzecznik Dyscyplinarny pominął i nie rozważył istotnych dla sprawy okoliczności i dowodów mogących mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia oraz zaniechał wywiedzenia dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

Skarżący (...), skargą z dnia (...) r. zarzucił radcy prawnemu (...), że ten, będąc zatrudnionym na stanowisku radcy prawnego w Starostwie Powiatowym we (...) przekazał tej jednostce informację niezgodną z rzeczywistością, iż (...) na rozprawie przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w (...) sygn. akt II SAB/Lu (...) stwierdził, że nie wyraził zgody na budowę domku letniskowego panu (...) na ich wspólnej działce. Ta informacja według Skarżącego skutkowałą wznowieniem postępowania administracyjnego w sprawie zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę budynku rekreacyjnego na działce nr (...) w (...), a w konsekwencji – uchyleniem tej decyzji i wstrzymaniem budowy państwa (...). Następnie, pismem z dnia (...)r., Skarżący wniósł dodatkowe zarzuty wobec radcy prawnego (...) podnosząc, że ten złożył do Sądu Okręgowego w (...) II Wydział Cywilny w sprawie sygn. akt II Ca (...) pismo, nie mając do tego umocowania. Nadto, będąc pełnomocnikiem Starostwa Powiatowego we (...) wystąpił bezprawnie o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w sprawie przed Sądem Rejonowym we (...), sygn. akt I C (...). W piśmie z dnia (...) r. Skarżący podtrzymał także zarzut o przekazaniu Starostwu niezgodnej z prawdą informacji, jakoby (...) na rozprawie w sprawie sygn. akt II SAB/Lu(...) stwierdził, że nie wyraził zgody na budowę domku letniskowego panu (...).

Rzecznik Dyscyplinarny postanowieniem z dnia (...)r. odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie z uwagi na brak znamion przewinienia dyscyplinarnego w zachowaniu radcy prawnego (...). Na powyższe postanowienie Skarżący złożył odwołanie. Postanowieniem z dnia (...)r. w sprawie OS 17/2018 Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie postanowił uchylić w całości postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie z dnia (...)r. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu postanowienia z dnia (...)r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie przyjął i podzielił ustalenia oraz argumentację Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie, że to Sąd rozpoznający sprawę ocenia, czy stanowiska w sprawie pochodzą od osób umocowanych i czy działają one w granicach udzielanego pełnomocnictwa. Tym samym, Sąd Dyscyplinarny podzielił stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego dotyczące oceny zarzutu Skarżącego odnoszącego się do braku umocowania radcy prawnego (...) w sprawie przed Sądem Okręgowym II Wydział Cywilny Odwoławczy sygn. akt II Ca (...) i uznał, że zarzut Skarżącego w tym zakresie jest chybiony. Zdaniem Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie, bezzasadny jest także

zarzut błędu w ustaleniach faktycznych dotyczący zwrotu kosztów procesu. Sąd podzielił stanowisko Rzecznika, że sposób rozliczenia kosztów procesu jest wewnętrzną sprawą w relacji pomiędzy pełnomocnikiem i jego mocodawcą. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie uznał jedynie, że zachodzi konieczność uzupełnienia postępowania dowodowego o informację dotyczącą okoliczności, w jaki sposób Starostwo Powiatowe we (...) uzyskało wiedzę odnośnie do niewyrażenia zgody na budowę przez Skarżącego. Sąd uznał, że materiał dowodowy winien być uzupełniony o protokół z rozprawy przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w (...) w sprawie sygn. akt. II SABN/Lu (...), ewentualnie – w razie niemożności jego pozyskania – o inne dowody dotyczące powyższej okoliczności.

Rzecznik Dyscyplinarny, po ponownym rozpoznaniu sprawy w wyniku uchylenia przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie postanowienia Rzecznika z dnia (...) r. o odmowie wszczęcia dochodzenia i przekazania mu sprawy do ponownego rozpoznania, wykonał czynności zalecone przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, tj.: zwrócił się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego o przesłanie kopii protokołu rozprawy z dnia (...) r. w sprawie sygn. akt. II SAB/Lu (...), a także do Starostwa Powiatowego we (...) o udzielenie informacji, w jaki sposób Starostwo uzyskało wiedzę o niewyrażeniu zgody przez p. (...) na budowę domku letniskowego na działce nr (...) w (...). Po ponownym rozpoznaniu sprawy, Rzecznik Dyscyplinarny, uwzględniając stanowisko Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie, podzielające racje Rzecznika odnośnie do zarzutu Skarżącego dotyczącego braku umocowania radcy prawnego w sprawie przed Sądem Okręgowym II Wydział Cywilny Odwoławczy sygn. akt II Ca (...) oraz zarzutu dotyczącego zwrotu kosztów procesu, podtrzymał swoją ocenę w tym zakresie i argumenty zawarte w uzasadnieniu postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia (...)r.

Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie dokonał oceny uzupełnionego materiału dowodowego o dowody wskazane przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie dotyczące pozyskania wiedzy przez Starostwo Powiatowe we (...) o niewyrażeniu zgody przez p. (...) na budowę domku letniskowego na działce nr (...) w (...). W ocenie Rzecznika Dyscyplinarnego zgromadzone dodatkowo dowody nie dawały podstaw do innej oceny zachowania radcy prawnego (...), niż ocena wyrażona w uzasadnieniu postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia (...) roku. Zarzut dotyczący rzekomego przekazania przez radcę prawnego starostwu informacji niezgodnej z

rzeczywistością nie znalazł potwierdzenia w uzupełnionym materiale dowodowym. Z treści pisemnego oświadczenia złożonego przez radcę prawnego (...) z dnia (...) r. wynika, że informacja o braku zgody p. (...) na budowę domku p. (...) pochodziła z rozmowy z p. (...), w której sam przyznał tę okoliczność. Starostwo Powiatowe we (...) dnia (...) r. potwierdziło, że informacja ta wynikła w trakcie postępowania toczącego się przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Lublinie w sprawie II SAB/Lu (...). W tym kontekście ponownie podnieść należy, że jakakolwiek informacja pochodząca od radcy prawnego (w tym przypadku dotycząca braku zgody p. (...)) nie mogła być samoistną podstawą wydania jakichkolwiek decyzji czy rozstrzygnięć, zarówno przez organy administracji, jak i sąd orzekający. Wszelkie twierdzenia stron i uczestników postępowania są weryfikowane przez organ na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w szczególności dowodów z dokumentów i na ich podstawie organ dokonuje ustaleń i podejmuje merytoryczne rozstrzygnięcia. W tak ustalonym stanie faktycznym brak jest uzasadnienia dla przyjęcia, że radca prawny (...) dopuścił się zachowania wypełniającego znamiona jakiegokolwiek przewinienia dyscyplinarnego.

Dodatkowo zauważyć należy, że Skarżący w piśmie z dnia (...) r. i załącznikach do tego pisma podniósł szereg zarzutów nie odnoszących się do zachowania radcy prawnego, lecz do działania i sposobu prowadzenia spraw przez Starostwo Powiatowe we (...). Badanie tych kwestii nie należy natomiast do właściwości organów dyscyplinarnych samorządu radców prawnych. Skarżący podniósł też, że z jego zawiadomienia zostało wszczęte śledztwo przez Prokuraturę Rejonową we (...) w sprawie o czyn z art. 231 § 1 k.k., które dotyczyć miało także radcy prawnego. W odpowiedzi na pismo Rzecznika Dyscyplinarnego, pismem z dnia (...)r. w sprawie Ds. (...), Prokurator Prokuratury Rejonowej we (...) poinformował, że śledztwo w sprawie o sygn. akt Ds. (...) w sprawie niedopełnienia obowiązków i przekroczenia uprawnień przez Starostę (...) oraz Kierownika Wydziału Budownictwa i Inwestycji w toku prowadzonych postępowań administracyjnych w przedmiocie wydania pozwolenia na budowę domku letniskowego we wsi (...) na działce nr (...), inicjowanych przez (...), zostało merytorycznie zakończone w dniu (...) r. – umorzone wobec braku znamion czynu zabronionego i swoim zakresem nie obejmowało nieprawidłowości związanych z postępowaniem radcy prawnego Starostwa Powiatowego we (...). Tym samym, (...) w

piśmie z dnia (...) roku podniósł okoliczność wszczęcia śledztwa w w.w. sprawie, nie informując jednakże, że śledztwo to zostało prawomocnie umorzone już w roku 2015 r.

W dniu 25 lutego 2019 r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia.

W dniu 13 marca 2019 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pana (...) od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Odwołujący (...) zaskarża przywołane powyżej postanowienie w całości, w szczególności zarzucając, że Rzecznik Dyscyplinarny pominął i nie rozważył istotnych dla sprawy okoliczności i dowodów mogących mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia oraz zaniechał wywiedzenia dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy.

Po rozpatrzeniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, że skarżący poza swoimi twierdzeniami nie przedstawił żadnych racjonalnych dowodów na ich potwierdzenie.

W związku z powyższym w przedmiotowej Rzecznik Dyscyplinarny miał obowiązek kierować się jedną z naczelnych zasad postępowania karnego, a mianowicie zasadą *in dubio pro reo*, zgodnie z którą wszelkie wątpliwości należy interpretować na korzyść potencjalnego obwinionego.

Z dokonanej analizy dowodów zebranych w sprawie wynika, że radca prawny (...) nie dopuścił się jakiegokolwiek przewinienia dyscyplinarnego w związku z naruszeniem przepisów ustawy o radcach prawnych i Kodeksu Etyki Radcy Prawnego .

Stosownie więc do powyższego, mając na uwadze ustalony stan faktyczny i prawny w niniejszej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznając postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia za prawidłowe orzekł jak na wstępie.

POUCZENIE:

Zgodnie z art. 426 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1987 z późn. zm.) w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2115 z późn. zm.) **postanowienie jest prawomocne i od niniejszego postanowienia nie służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.**

Przewodniczący:
Artur Warych

Członkowie:
Tomasz Marzec

Zofia Filipek - Kraczek